

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.
(Fremsat 24/10 84).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v. (Ophævelse af afgiften af visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v.)
(Fremsat 24/10 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

I det ene lovforslag foreslår skatteministeren en ophævelse af afgiften af læskedrikkoncentrater og blandet sød saft. Nu er det jo sådan, at skatteministeren ikke er rundhåndet, så derfor foreslås, at det tabte prove-

nu dækkes ind ved at forhøje emballageafgiftssatserne med en tredjedel.

Da de sidste afgiftsforhøjelser på mineralvand og læskedrikkoncentrater blev vedtaget i folkettingen den 15. december 1983, tog socialdemokratiet stærkt afstand fra denne forhøjelse. Den var led i et af de besynderligste forlig, der er indgået i folkettingen, nemlig det såkaldte værtshusforlig, Rio Bravo-forliget. I en særlig form for beruselse havde regeringen og forligspartierne fundet ud af, at prisforskellen mellem øl og sodavand skulle gøres mindre, og for at fuldende billedet af et uigennemtænkt forlig blev mælketilskuddene ved samme lejlighed sat ned med højere priser på mælk til følge.

Når regeringen gennemførte den mellem Rio Bravo-forligspartierne aftalte afgiftsforhøjelse, var det så, fordi regeringen ikke fik råd eller vejledning? Nej, det var det ikke. Socialdemokratiet advarede meget kraftigt imod at gennemføre denne lovgivning. Et utal af organisationsrepræsentanter mødte op i skatte- og afgiftsudvalget for at gøre indsigelse. Men ak, ingenting hjalp. Lovgivningen skulle gennemføres. Regeringen var heller ikke ved den lejlighed til sinds at lytte til andre. Den skulle vise sig magtfuld. Loven skulle gennemføres, koste hvad det ville. Omkostningerne har i mellemtiden været store. Det har kostet arbejdspladser. Loven har været uhyre vanskelig at administrere. Og hvad med det forventede provenu? Det er heller ikke opnået.

Nu har regeringen så langt om længe fremsat forslag til en fortrydelseslov. Afgiften på læskedrikkoncentrater og visse safter skal nu ophæves. Det er vi i socialdemokratiet tilfredse med. Regeringen burde have en rigtig dårlig samvittighed. Den har kostet rundt med en række små virksomheder og deres ansatte, og de har måttet betale omkostningerne ved regeringens lovsjuskeri.

Men man kan jo aldrig være sikker på, at regeringen virkelig har en dårlig samvittighed. Det kommer ikke rigtig til udtryk i de her fremsatte lovforslag. Regeringen har jo som sit fornemste mål at genere og ramme de små i samfundet – det gælder både lønmodtagere og de mindre virksomheder – og det gør det ikke spor bedre, at loven er gennemført af en skatteminister, der både i tide og utide taler om retssikkerhed.

[Bakholt]

Har ministeren så fundet de vises sten med hensyn til en forhøjelse af emballageafgiften? Det er jeg langt fra overbevist om. Socialdemokratiet er principielt tilhænger af en emballageafgift, men det skal tilføjes, at det bestemt ikke er så ligetil at finde den rette balance mellem de forskellige former for emballage, som nogle måske tror.

Det viser sig også klart i konsekvenserne af regeringens forslag om emballageafgiftsforhøjelse. Vi har modtaget en skarp protest fra Foreningen af Mineralvandsfabrikanter i Danmark, og af den pressemeddelelse, som foreningen har udsendt, fremgår det, at skatteministeren den 4. september har lovet, at den lovændring, vi har til behandling her, har til formål at genetablere den afgiftsmæssige ligestilling inden for dette afgiftsområde. Det mener foreningen ikke er tilfældet; tværtimod vil den salgstilbagegang, der allerede har fundet sted, forstærkes med virksomhedslukninger og større arbejdsløshed til følge. Vi har fået adskillige tilkendegivelser fra små mineralvandsfabrikanter landet over, der er af den opfattelse, at den foreslåede lovgivning yderligere vil lægge hindringer i vejen for mineralvandsbranchen.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at vi må se nærmere på konsekvenserne for de mindre mineralvandsfabrikker, hvis regeringen og et folketingsflertal ønsker det fremsatte lovforslag gennemført i uændret form. Vi ønsker ikke flere virksomhedslukninger på området og flere indskrænkninger.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om regeringen er parat til at gennemføre en afgiftsrabatordning for mindre mineralvandsfabrikker. Vi har en sådan afgiftsrabatordning for de mindre bryggerier. En tilsvarende ordning for mindre mineralvandsfabrikker er efter socialdemokratiets opfattelse en løsning, der seriøst må overvejes, hvis vi skal undgå en række uheldige følger af den foreslåede lovgivning, og det mener vi vi skal. Jeg ventter meget spændt på ministerens svar.

Aagaard (KF):

Det konservative folkeparti konstaterer, at regeringen har fundet det hensigtsmæssigt at ophæve afgiften af læskedrikkoncentrater og af blandet sød saft, bl.a. for at undgå en udvidelse af det afgiftspligtige vareområde, hvilket vi absolut heller ikke ville se med sympati på.

Det manglende provenu foreslås dækket ved en forhøjelse af afgiftssatserne med en tredjedel på detailsalgspakningerne af glas og plast på den ene side og engangsemballage af karton eller laminat på den anden side.

Med hensyn til regeringens bemærkninger til lovforslaget om de konkurrencemæssige aspekter er vi af den opfattelse, at disse forhold må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Må jeg afslutningsvis understrege, at det konservative folkeparti generelt er modstander af øgede afgifter, men respekterer, at denne afgiftslov er en del af et forlig, hvorfor vi seriøst vil arbejde for, at regeringen får sit nødvendige provenu.

Skrumsager Skau (V):

De to lovforslag skal jo ses i sammenhæng og skal også ses i sammenhæng med et tidligere økonomisk og finanspolitisk forlig mellem et flertal af folketingets medlemmer i 1983. Det viser sig nu, at den del af forliget, der vedrørte en afgift på 40 øre pr. liter for visse safter og læskedrikkoncentrater, virker uhensigtsmæssigt og stiller en række danske frugtsafts- og natursaftsproducenter i en dårlig konkurrencemæssig situation i forhold til importerede og ikke umiddelbart drikkelige produkter. Samtidig hermed mister staten en væsentlig del af det forventede provenu af afgiften.

Forslaget, som går ud på at fjerne den afgift på 40 øre pr. liter drikkeklar vare, som nu har været gældende siden 1. januar 1984, kan derfor regne med venstres støtte.

I henhold til tidligere forlig skal det manglende beløb imidlertid findes, og ministerens forslag om at skaffe pengene til veje ved at forhøje afgiften på detailsalgsemballage er tilfredsstillende. Jeg vil dog gerne foreslå, at vi i udvalget eventuelt ser lidt på muligheden for at ændre på fordelingen af forhøjelserne mellem de detailsalgsemballager, som kan recirkuleres eller genbruges, og dem, som ikke kan – dog således, at provenuet som sådant bliver det samme.

Med disse ord tilsiger venstre de to lovforslag en velvillig udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Regeringen har lavet en tåbelig afgift og foreslår den nu ophævet. Det kan vi selvfølgelig

[Rahbæk Møller]

gelig ikke have noget imod, men spørgsmålet står jo tilbage: hvorfor blev den egentlig indført i sin tid? Det angivelige formål var at undgå konkurrenceforvridning, navnlig i forhold til mineralvandsfabrikanterne. Derfor vil jeg spørge: eksisterer dette forhold ikke stadig væk? Det synes jeg vi må have opklaret.

Regeringen vil vinde det tabte provenu ind ved en forhøjelse af emballageafgiften. Det er jo en afgift, der stimulerer til genbrug, og det kan vi støtte.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Loven om afgift bl.a. på safter blev jo gennemført i en meget hektisk tid, og jeg må desværre sige, at den blev gennemført af udvalget, efter at vi havde fået forkerte oplysninger fra skattedepartementet. Jeg ved, ministeren var meget ked af, at det senere blev konstateret, at det var forkerte oplysninger, men det var det. Jeg er tilhænger af, at vi nu kigger på loven, men jeg bliver nødt til at sige, at nu må vi være helt sikre på, at det grundlag, vi træffer en beslutning på i udvalget, er korrekt. Jeg vil nok være positivt indstillet over for en ændring, men nu vil jeg være sikker på, at vi får alle oplysninger frem.

Den nye afgift på visse detailsalgspakninger vil jeg også være positivt indstillet over for, men som det allerede er sagt af andre ordførere, er der visse betænkeligheder ved den, ikke mindst for de små. Men kan vi få gennemført det, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, en særordning for de mindre bryggerier, så vil vi også være positivt indstillet over for dette lovforslag.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er tilfreds med, at skatteministeren nu foreslår afgiften på læskedrikkekoncentrater og visse safter ophævet. Denne afgift har lige fra starten været en misforståelse og skulle aldrig have været indført. Konsekvenserne af afgiften har bl.a. været, at arbejdspladser er blevet nedlagt, og at salget af disse produkter har været stærkt faldende. Det har medført, at provenuet af afgiften, som var budgetteret til 50 mill. kr., sandsynligvis bliver mindre end det halve – med udsigt til at blive endnu mindre fremover, hvis afgiften opretholdes.

Derfor er det ikke rimeligt, at skatteministeren nu foreslår en emballageafgift, som med ret stor sikkerhed vil indbringe 50 mill. kr., til afløsning af en afgift, som ville indbringe under halvdelen af dette beløb. Fremskridtspartiet vil under den videre behandling af sagen arbejde for at få dette forhold nærmere belyst. Vi finder det som sagt ikke rimeligt, at en omlægning af afgiften skal medføre en forhøjelse af provenuet.

Lenger (VS):

Allerede da folketinget vedtog denne lov om afgift på mineralvand, safter og læskedrikkekoncentrater, var konkurrenceforholdet mellem de enkelte objekter, som loven omfattede, inde i diskussionen. Mineralvandene var udgangspunktet, men læskedrikkerne var altså en konkurrent, og derfor blev de taget med. Til dem var blandet sød saft en konkurrent, og så blev det produkt også taget med. Der var altså tale om en kædereaktion i ministerens tankekonstruktioner – logiske nok i øvrigt, når nu udgangspunktet var, at mineralvand skulle beskattes. Men i VS mener vi, at udgangspunktet var forkert. En afgift på mineralvand vender den tunge ende nedad, og den tunge ende bliver hængende, hvor den er, uanset om man så tager læskedrikkekoncentraterne og den blandede søde saft med.

Når ministeren nu vil ophæve afgiften, i hvert fald på læskedrikkekoncentraterne og den blandede søde saft, er udgangspunktet fortsat forkert, for mineralvandet bliver jo tilbage. Men samtidig falder også den sidste rest af logik, der trods alt er i den gældende lov. Derfor gør de foreliggende lovforslag ondt værre, i hvert fald for visse dele af denne branche. Nu sker der nemlig lige præcis det, som der trods alt var vilje til at undgå, da loven blev vedtaget, nemlig en konkurrenceforvridning. VS har ikke noget imod konkurrenceforvridning, hvis den tilgodeser politiske mål, vi kan forsvare, men vi kan ikke forsvare det politiske mål lige præcis at ramme mineralvandsfabrikanterne. Jeg vil gerne høre ministeren for skatter og afgifter selv stille sig op og forsvare det politiske mål. Det bliver resultatet, hvis hans lovforslag bliver vedtaget uændret.

Lovforslagene, som ligger her, vil føre til øget arbejdsløshed på mineralvandsfabrik-

[Lenger]

kerne. Det har der været en tendens til i forvejen, og jeg har rejst det spørgsmål ved flere lejligheder over for ministeren for skatter og afgifter med udgangspunkt i et bryggeri i Nordjylland. Men nedgangen er ikke bare sket dér, den er også sket andre steder, og det ved ministeren ganske udmærket. Han har i sine besvarelser af mine spørgsmål erklæret, at han ville være villig til at ændre ved disse forhold, når der forelå et erfaringsgrundlag. Det gør der nu, men hvad gør ministeren så? Han ændrer på en sådan måde, at han gør ondt værre – i hvert fald i relation til de spørgsmål, som jeg har rejst over for ham.

Ganske vist er branchen sammensat meget komplekst, og derfor vil beskæftigelsesvirkningen også være meget forskellig, men de, der helt præcist vil blive ramt af de to lovforslag her, er de fabrikker og dermed de arbejdspladser, hvor der udelukkende produceres sodavand. Her vil virkningen slå 100 pct. igennem. Det bedste, der kunne ske, ville være, hvis denne afgift blev fjernet helt og fuldt. Det vil altså sige ikke bare på læskedrikkoncentraterne og på safterne, men også på mineralvand. Derfor vil vi stille et ændringsforslag om også at fritage mineralvand for denne afgift. Hvis det kunne vedtages, ville resultatet blive ganske spiseligt, og i den situation ville vi selvfølgelig kunne stemme for det endelige forslag.

Når ministeren samtidig fremsætter et forslag om at hæve afgiften på emballage, øges selvfølgelig risikoen for arbejdsløshed i en del af denne branche. Derfor synes jeg, det er det rene hykleri, når denne regering ved festlige lejligheder taler om arbejdspladser og om at få hjulene i gang, og hvad ved jeg. Det er jo det modsatte, der sker i en del af denne branche, og så kommer regeringen minsandten med et forslag, der ikke blot fordelingspolitisk og skattepolitisk fortsat er asocialt, men som oven i købet fører til arbejdsløshed.

Andre ordførere har været inde på den udtalelse, der foreligger fra Foreningen af Mineralvandsfabrikanter i Danmark, og jeg vil gerne citere nogle få linjer derfra og bede om ministerens kommentar til dette citat. Foreningen af Mineralvandsfabrikanter i Danmark skriver bl.a.:

»Når afgiften på de konkurrerende produkter fjernes, kan man anstændigvis ikke lade mineralvandet stå tilbage med en for-

doblet punktafgift – den må føres tilbage til det tidligere niveau, ellers kvæles branchen langsomt af den derved yderligere skærpede konkurrenceforvridning.«

Jeg synes, at som forslaget foreligger her, er det ganske uspiseligt. Det er ganske ukvalificeret, uanset hvilken politisk holdning man har. Enten må man opretholde loven, som den er, eller også må man tage alle skatteobjekterne ud af den. Det vil der være logik i. Som det ligger nu, er det ikke blot uspiseligt rent politisk, det er også ganske ukvalificeret i sin nuværende form.

Arne Bjerregaard (KrF):

Efter mine særdeles korte bemærkninger ved sidste behandling af den nuværende lov vil jeg ikke tro, det kan undre nogen, at jeg ser positivt på de ændringer, der nu foreslås i den nuværende lov, men det kan vel heller ikke undre, at jeg stadig væk vil bekymre mig om de små mineralvandsfabrikanter, for vi må nok indrømme, at de med forslagene kommer yderligere i klemme konkurrencemæssigt. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det er muligt at tage specielle hensyn til de små mineralvandsfabrikker, således at de ikke rammes på en måde, som ikke er tilsigtet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke for den relativt positive modtagelse af disse to lovforslag.

Jeg må konstatere, at jeg har fået en meget stærk forbundsfælle her i folketinget i hr. Lenger, idet han ligesom jeg synes, at afgifter er en dårlig idé, at man helst ikke bør indføre afgifter, og at de afgifter, man har, skal man helst ophæve. Det er jeg ganske enig i. Det kan ikke undgås, at afgifter føles plagsomme for dem, de rammer, og der er også nogle gange, hvor man ikke helt kan overskue konsekvenserne af indførelsen af en afgift. Det er bl.a. det, der er sket i denne sag.

Jeg synes nu ikke, at hr. Bakholt eller andre pludselig skal føle sig så hellige, fordi vi vil ændre en lov. Jeg synes, det er en god ting, at en regering, når den konstaterer ændrede forudsætninger i relation til en lov, man har vedtaget, hurtigst muligt får den ændret.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Loven har kun et eneste formål og absolut intet andet, nemlig at skaffe nogle midler til statskassen. Det var i alt 200 mill. kr., som var udgangspunktet, og når loven fik den udformning, den fik, var det netop, som det er blevet sagt, for ikke at lægge hele afgiften på mineralvand, men også lægge afgift på de konkurrerende produkter.

Nu skete der imidlertid to ting, som det var vanskeligt at forudse, da vi lavede loven. Den ene var, at drikkevanerne meget dramatisk ændrede sig. Den blandede søde saft var ikke længere så attraktiv for det købende publikum. De mængder, der blev købt, var betydelig mindre, end man havde forudset. Det er muligt, at afgifterne har skubbet lidt til den vogn, men det er i hvert fald ikke afgifterne, der er årsag til denne ændring af drikkevanerne.

Det andet er en kendelse fra det uafhængige organ momsnavnet i juni 1983, hvor nævnet fastslog, at hvis man lavede denne blandede søde saft af visse produkter, som man stort set indførte til landet, nemlig rabarber- og citron- og andre safter, der ikke var umiddelbart drikkelige, så skulle der ikke betales afgift af disse safter. Det siger sig selv, at vores saftfabrikanter meget hurtigt skiftede fra danskproducerede produkter, æbler og bær o.lign., til nogle indførte produkter. Den afgift, som jo var relativt uskyldig i den form, hvori den blev forelagt, viste sig altså at have en meget koncentreret uheldig virkning for det danske gartnerierhverv.

I den situation kunne vi have gjort to ting. Vi kunne have lagt afgift også på safter, der blev lavet af rabarber og citron o.lign.; så ville vi igen have den såkaldte konkurrence-lighedssituation. Men dels var det ikke rimeligt, dels ville det ikke give staten noget provenu. I dag, hvor forholdet er dette, at volumen af køb af blandede søde safter er faldet, vil der ikke være nogen nævneværdig konkurrenceforvridning. Derfor synes jeg, det er en logisk ting, og jeg synes, det er en god ting, at vi ophæver en saftafgift, som ikke har haft de tilsigtede virkninger.

Kun en enkelt bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. De oplysninger, hr. Bernhard Baunsgaard sigter til, og som kom til udvalget, var naturligvis ikke oplysninger fra ministeriet; det var oplysninger, som vi havde modtaget i ministeriet, og som vi sendte

videre, som vi plejer, til skatte- og afgiftsudvalget.

Med hensyn til emballageafgiften, som bliver lagt på al emballage og ikke i sig selv skulle være konkurrenceforvridende, vil jeg da ikke være blind for, at der kan være nogle – navnlig mindre – mineralvandsfabrikker, der kan føle, at denne afgift er særlig byrdefuld. Jeg synes, det er en positiv ting med de tanker, der er kommet frem om dette spørgsmål under debatten her i dag. Det er et spørgsmål, man kan se på i udvalget. Jeg vil da også meget gerne se på, om vi kan finde en løsning, sådan at staten kan få de penge, som vi egentlig havde regnet med. Vi havde regnet med at få 50 mill. kr. fra den sektor, og det er det samme, som vi har vurderet emballageafgiften til.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er klart, at udvalget, når det via skattedepartementet eller skatteministeriet modtager oplysninger uden forbehold, må gå ud fra, at de er korrekte.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Jeg vil godt have skatteministeren til at uddybe det svar, som han gav mig på mit spørgsmål om, hvorvidt regeringen var parat til at lave en afgiftsrabatordning for de mindre mineralvandsfabrikker, som vi har det for bryggerierne. Ministeren sagde noget om, at vi kunne se positivt på det i udvalget. Ja men hvad er ministerens holdning til det? Ministeren må vel have en holdning til dette spørgsmål. Kan vi få en klar melding fra ministeren?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg synes da, jeg har udtrykt mig klart nok: at jeg meget gerne vil se på det. Nu har jeg hørt om denne ordning her i dag, og jeg vil da lige undersøge, hvilke praktiske konsekvenser en sådan ordning vil medføre. Min umiddelbare indstilling til det er, at jeg synes, det er en vældig god idé, hvis vi kan gennemføre det. Vi er meget positive over for det. Afgifter er ikke en straffeaktion mod nogle mennesker i dette samfund, det er en måde at skaffe penge på til statskassen, for

[Ministeren for skatter og afgifter]

at staten kan betale sine udgifter, og kan vi finde en bedre måde at gøre det på end foreslået her, så er jeg altid meget åben over for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg ser, at vi til den næste sag på dagsordenen mangler en minister, hvorfor jeg må udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 10.35.

Mødet udsat kl. 10.27

Mødet genoptaget kl. 10.35

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ekspropriation af del af matr.nr. 7 a, Bløvsrød (IBM-byggegrund).

Af Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.
(Fremsat 9/10 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at det er en stor hjælp for folketingets arbejdsgang, at ministrene er til stede.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Min uforbeholdne undskyldning på grund af forsinkelsen, der har tekniske årsager.

Dette forslag giver mig anledning til at gentage fra folketingets talerstol, hvad jeg

allerede har sagt i miljø- og planlægningsudvalget.

Jeg har truffet denne afgørelse efter en afvejning af de mange hensyn, der gør sig gældende i en sådan sag. Jeg mener, at den afgørelse, der er truffet, er den rigtige, og afgørelsen er helt klart inden for den kompetence, jeg har som miljøminister. Jeg har lagt vægt på, at kommunen og hovedstadsrådet var enige om, at det pågældende tillæg til regionplanen var en fornuftig disposition. Jeg har fundet, at virksomheden fik en rimelig placering i forhold til vejnettet og den kollektive trafik, og at der ikke sker en krænkelse af naturinteresserne.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er min opgave at forhindre regionplanmyndighederne i at gøre deres planer om. Det, jeg skal gøre, er at vurdere, om statslige interesser og landsplanmæssige hensyn bliver trådt for nær, og det har jeg ikke fundet at de blev i denne sag.

Så er der spørgsmålet om principperne. Selvfølgelig skal en regionplan overholdes, men det må samtidig være muligt at ændre planerne, og det giver lovgivningen jo netop også muligheder for efter en bestemt procedure. Jeg er enig i, at det er vigtigt at være principfast med hensyn til planernes realisering, og i, at der med denne sag er sat et alvorligt spørgsmålstegn ved Hammersholtknudepunktets realisering. Jeg har bedt hovedstadsrådet om at tage dette spørgsmål op, hvad der også er grund til på grund af de ændringer i samfundsudviklingen, der er sket.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at planlovene administreres i overensstemmelse med folketingets intentioner om en høj grad af decentralisering af indflydelse og ansvar til de lokale myndigheder. Jeg synes, at der i forslagsstillernes argumentation ligger en beklagelig mangel på tillid til, at de lokale myndigheder træffer fornuftige afgørelser. Jeg synes også, det er beklageligt, at denne kritik kommer fra partier, der i andre sammenhænge går stærkt ind for at værne om nærdemokratiet. Jeg kan, som det fremgår, ikke støtte lovforslaget. Den konkrete sag er efter min mening afsluttet, men de generelle retningslinjer for regionplanlægningen drøfter jeg gerne med miljø- og planlægningsudvalget.